

„Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten ígéje által.” (Pál Rom. 10, 17)

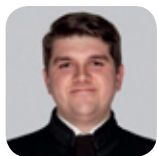

ŐRÁLLÓK

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség lapja • 2023 • IX. Évfolyam • 4. szám • Ára: 2,50 lej

Az ember karácsonya

Szegi Máté

a Somlyóújlaki
Református Egyházközség
lelképásztora

Mikor történt az első karácsony? Természetesen ehhez a kérdéshez pontosítani kell: mit értünk karácsony alatt? Az ember karácsonyát vagy Isten karácsonyát? Ugyanaz a történet, két szemszögből, két kiindulópontból, amiből csak az egyik éri el a célját.

Bábel tornyának története nem a hagyományos karácsonyi történet. Legálábbis első olvasatra. Azonban Bábel története része az őstörténeteknek, pontosabban azoknak a lezárása. Az őstörténetek (1Mózes 1-11) az emberiség történetét mondják el. Azt akarják elmesélni, hogyan jutottunk idáig, és ezeknek a vége Bábel tornya, egy utolsó próbálkozás arra, hogy „visszajussunk” Istenhez, elérjük az eget.

A Szentírás egy nagy történetről beszél, amelyben Isten, a Király megteremti a Királyságot, az ember a Kígyóra hallgatva vétkezik, így el kell hagynia a Királyságot, ezzel pedig megszűnik a kapcsolat az ember és a Királya között. Akkora úr és távolság jön létre Isten és az ember között, amelyet az ember nem tud áthidalni. De megpróbálja! Na, erről szól Bábel tornya, az első karácsony, az ember karácsonya.

Bábel tornyának története arról szól, hogy ha Isten nem jön hozzánk, akkor jövíünk mi. Ha Ő nem akar leszállni a mennyből, akkor felmegyünk mi. Megpróbáljuk visszaállítani azt ami elromlott. Igen, mi rontottuk el, van is bennünk egy kis bűntudat. Azóta az özönvíz elmosta a megátalkodottabb részünket, mi már Noétól származunk. De még az özönvíz után sem állt minden helyre, ez még mindig nem az édenkerti állapot. Csak itt maradt az úr köztünk és Isten között. De mi ezt áthidaljuk egy toronnyal ami az égig fog érni.

Az ember karácsonya ez. Gyertek, rakjunk tüzet, vessünk téglát, égessük ki jól, hozzunk egy fenyőfát, melynek teteje az égig érjen, teremtünk karácsonyi hangulatot, tegyünk köré ajándékokat, építsünk köré várost, téglát, szurkot, süteményt, minél drágább játékokat a gyermekek

*Ki szeret, s kit szeretnek,
az szegény nem lehet.
Szeretteidre gondolj,
s töltsd boldogan
az igaz ünnepet!
Boldog karácsonyt!*

nek, előételt, levest, kétféle másodikat, no, meg süteményt és szerezzünk magunknak nevet!

Ha rákeresünk a Föld legnagyobb karácsonyfájára, akkor egy nagyon furcsa dolgot láthatunk: minden keresett találat más helyszínt, más fát és más magasságot ad ki, ugyanazzal a jelszóval: A Világ Legnagyobb Karácsonyfája. Minden város, minden település szeretné magának tudni ezt a nagy nevet. Mi változott Bábel óta?

Legyen nevünk. Soli Deo Gloria. Egyedül az Ővé a dicsőség. De a márványtáblára csak felférek még én is, hiszen én voltam az esperes, a lelkész, a gondnok, a presbiter amikor ezt vagy azt felépítettük, felújítottuk. Nagy munka volt, sok téglá, habarcs és emberi erő kellett hozzá. Ennyi azért járhat nekem is. Azt is említsék meg, hogy ki szerzett ekkora karácsonyfát a templomnak vagy ki adta az úrvacsorai kenyeret és bort. Nem azért adtam, hogy kihirdessék, de azért rosszul esik ha nem mondja.

Az ember karácsonya. Az ünnep, amelyen annyit járhatunk templomba, annyit jót és szépet tehetünk, hogy a végén csak leküzdjük a távolságot köztünk és Isten

**Alapige: 1Mózes 11,1-9
és Róma 8,32**

között. Ugye, mennyire nem változott semmi évezredek alatt sem? Bábel tornya, az ember erőlködése amellyel rendbe szeretné hozni a kapcsolatát Istennel.

Isten pedig ezt látta. És mit tesz? Leszáll. Leszállt, hogy lássa a várost, a tornyot, az embert. Ez pedig az evangélium felvillanása: az amit az ember izzadsággal és küszködéssel akar elérni, Istennek ennyire egyszerű: leszáll. Akkor is leszáll, eljön, ha egy csepp sem várod. Ha nem készülsz vagy talán nem is szeretnéd, Ő akkor is eljön, hogy megnézzen, megkeccsen. Bábelnél is eljött, ők pedig annyira dolgoznak a tökéletes karácsonyon, az előre eltervezett torony építésén, hogy Isten leszállását nem veszik észre. Karácsonyt építünk, erővel, pályázatokkal, közadakozással. Mindeközben pedig megtörténik, ahogyan mi bele sem gondolunk.

Leszáll Isten és mit mond? Nem jó a torony? Rossz amit csinálnak? Nem mondja. Sőt, azt mondja, hogy véghez viszik. Még csak azt sem mondja, hogy számára nem kedves Bábel tornya. Akkor mi a baj vele? Miért vet véget neki? Azért mert céltévesztés. Mint maga a bűn: céltévesztés. Meg fog épülni a torony, kész lesz az ember karácsonya, minden le fog zajlani úgy ahogyan elterveztük, és tudjátok mi lesz a végén? Semmi. A SEMMI. A torony tetején nem az ég van, nem a menny, hanem a semmi.

Az ember jól felépített, kitervelt karácsonyát végig lehet vinni. Működni is fog, szép, meghitt és finom lesz minden. Csak utána nem lesz semmi. Üresség marad.

Miért rontja el Isten? Mert zsákutca, amelynek a végén csalódás vár. Miért ront el jónak ígérkező terveket és miért hagy meg pusztulásnak ítélteteket? Gondolkozunk-e már rajta: miért engedi meg Isten, hogy a karácsony egy Facebook-posztolmány, versengő, magamutogató ünneppé váljon? Hát azért, hogy ez ember kiégjen, kiüresedjen. Megunja, földhöz vágja a spaklit, a kanalat, a karácsonyfatalpat és belefáradjon. Csak így hallhatja meg a hívást: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.” Mert bizony, Istennek is van EGY karácsonya.

Folytatás a következő oldalon

Isten karácsonya a Róma 8,32-ben van leírva röviden. Isten látta az úrt, a távol-ságot az ember és közte. Ennek a hely-reállításához pedig áldozat kell. Ára van amit ki kell fizetni, hogy Isten igazsága ép és teljes maradjon. Ahogy a Heidelbergi Káté is mondja: „Isten igazságossága azt követeli, hogy ember *fizessen meg* az ember bűnéért.”

Isten karácsonya azt üzeni: Nem kímélem meg a Fiamat, azért, hogy helyre-álljon a rég megszakadt kapcsolat. Egy igemagyarázó mondta: „Isten azért adta a Fiát, mert Nála többet és nagyobbat nem tudott. Ha tudott volna, azt adta volna.” A mi Urunk tudta Bábelnél is, karácsonykor is, ma is, hogy a szakadékot ember nem tudja átlépni.

Mi emberek ragaszkodunk a jóvátételhez. Miért? Azért, mert ha valaki más

teszi helyre az általam okozott kárt, akkor én annak a valakinek TARTOZOM. Isten karácsonyát látva, azt az önfeláldozó, önmagát adó szeretetet látva mi mást mondhatnánk: Tartozom ennek az Istennek, aki mindezt megtette értünk, értem.

Isten karácsonya arról szól, hogy odaadta a Fiát, akinek a halála helyrehozta a bűn miatt megszakadt kapcsolatot, akinek a golgotai halála hidat emel a számunkra elérhetetlen szakadék fölé. Sőt, ha karácsony, akkor itt nem állhatott meg Isten: ajándékokat is adott. „Hogyne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?” Nem elég az engesztelő áldozat, a szakadék áthidalása, a menny és föld összekötése, hanem még ezen felül, MINDENT nekünk ajándékozik az Ő Fiában, Jézus Krisztusban. Ajándékok a keresztfa körül.

Kétféle válasz létezik erre. Az első az

elbújás. Elbújok, nem nézek ezzel szembe, nem akarom látni Isten karácsonyát. Hagyjon engem békén, én építem a sajátomat, a személyes kis családi Babel tornyunkat, ami ha nem is lesz égig érő, de jobb lesz mint a másoké. Több like-ot is fog kapni. Nem kell nekem kegyelem ehhez, nagyon jó karácsony lesz ez anélkül is.

Vagy pedig megállok és összetörök, látva Isten karácsonyát, amelynek nyomába sem érhet az én erőlködésem. Megállok, mert én megkaptam a legnagyobb ajándékot: lehet kapcsolatom Istennel. Ezért az ajándékért pedig örömmel tartozom Neki, azzal ami Őt illeti: az egész életemmel.

Örömmel és hálával nézzük mily nagy és csodálatos karácsonyt készített nekünk a mi Királyunk. Ezzel a karácsonnyal teljünk be, újra és újra. Ámen.

„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánná minden népet”! (Máté 28,19)

Szamosardó református egyházközsége adott otthont a Nagybányai Református Egyházmegye Presbiteri Szövetség 2023. szeptember 16-án megrendezett XV. konferenciájának, ahol nagyon szép számban vettek részt presbiter testvéreink.

Lakatos Nella,
szövetségi elnök

Nt. Ecsedi Árpád, az egyházmegye lelkési főjegyzője, Koltó-Katalin egyházközségek lelkipásztora hirdette Isten igéjét Máté 28, 18-20 valamint János 20, 24-29 versei alapján. Az igehirdető kiemelte, hogy a misszió tág fogalom, amiben erő van, tartalmazza Jézus parancsát tanítványainak, hogy tegyenek tanítványokká minden népeket. Jézus tanítása nem kizárólag az észre, inkább a hallgatók akaratára irányul. Máté szerint a misszió tanítványátétel tanítás által. Példának állítja elénk a lelkipásztor Tamás apostolt, akinek rendíthetetlen hitéből, az evangélium terjesztése iránti elkötelezettségéből és az Úr iránti szeretetéből mindannyian ihletet meríthetünk a megpróbáltatások és bizonytalanságok közepette. Tamás apostol-más néven Didynus (iker)-egyike a tizenkettőnek, aki kételkedett Jézus feltámadásában, de szolgálata során szenvedélyes odaadást tanított Mestere iránt, sok csodát tett az Ő nevében. Különböző nemzetekhez utazott Izrael határain túl, Indiába is, ahol templomokat, hívó

közösségeket hozott létre. Tamás élete és mártíromsága ösztönözzön bennünket, hogy őszinte odaadással és Isten munkája iránti buzgalommal terjesszük Jézus Krisztus tanításait követve szavait, hogy „Boldogok, akik nem látnak és mégis hisznek” -fejezi be az igehirdetést a lelkipásztor.

Az igehirdetést követően a helyi gyülekezet kórusának előadásában gyönyörködhetek a résztvevők Pocsveiler Zsófia kántor irányításával, majd Lakatos Nella, egyházmegyei elnök köszöntő szavai után Nt. Pocsveiler István Levente, helyi lelkipásztor a 133. zsoltár szavaival üdvözölte a megjelenteket és 1 Péter 2,5 igeverssel köszöntötte az egybegyűlteket Tóth András kerületi elnök.

Lakatos Nella elnökasszony felvezetőjében Jézus missziói parancsáról beszélt, ami igehirdetésből, szent tanításból, a Biblia terjesztéséből áll, ami szavak nélküli prédikáció és ehhez a szolgálathoz csak hála, telt szív és szeretet szükségeltetik. A képzéseken, konferenciákon hallottakat otthon továbbadva minden presbiter missziót végez és ezt mind Isten kegyelmének köszönhetjük, aki megtanított bennünket arra, hogy várakozni csak a hűség tud, megérteni csak a türelem, hinni

csak az alázat, szeretni csak az önfeláldozás, célba érni pedig csak az engedelmisség.

Nt. Vinczéné Pálfi Judit Nagyvárad-Csillagváros lelkipásztora előadása következett *A presbiteri misszió a Maslow-féle piramis és a Biblia tükrében* címmel. A lelkész az előadását három gondolatsor köré csoportosította: presbiter, misszió, Maslow-féle piramis. Az előadónő egy francia divattervező szavait idézi: „A divat változik, de a stílus örök!” Nos, Coco Chanel biztos tudta, miért mondta ezt, hisz kislányként került egy, a ciszterci rend által fenntartott katolikus árvaházba. Nos, ennek parafrázisaként mondhatom, hogy az ember, a társadalom változik, de a lényeg, a Biblia, annak üzenete marad – jelenti ki az előadónő. A 21. század embere hihetetlen gyors ritmusban éli mindennapjait, nos ebbe a ritmusba kell „valahogy” beletagolni, beleélni Istent, Igéjét.

A presbiterek a gyülekezetek előjárói, felvigyázói, őriző pásztorai, egymásnak testvérei, lelkipásztoruk segítői. Ők Istent szolgálják, akiknek hitük van, de azt állandóan táplálni kell.

A presbiternek van reménysége, van felelőssége és soha nem szabad megfeledkeznie arról, hogy szem előtt tartsa

gyülekezetét, osztozzon annak örömeiben, bánatában, hiszen a gyülekezet, az egyház, Jézus Krisztus tulajdona és a Ő vérén megváltott népe.

A presbiternek küldetése van, missziója van, amit a gyülekezeti élet központjába kell helyezni. A missziót nem kell külön szervezni, az egyház életének szerves része, hiszen az egyház három fő funkcióra épül: Isten dicsőítésére, testvéri közösségre (imádság) és magára a misszióra. A misszió tanítás által terjed, amit meg kell élni és cselekedni.

Az előadó kérdések sorozatát teszi fel számunkra és kéri, hogy azokra, mint presbiterek figyeljünk oda. Ilyenek hangzottak el: elgondolkodtunk-e azon, hogy gyülekezeteinkben van-e szavunknak hitele, azt cselekedjük amit mondunk vagy egészen mást, ismerjük-e önmagunkat, van-e kiválasztott bibliai igénk, vonz-e bennünket Isten ígéje, szeretve vagyok-e a közösség által, van-e önbecsülésem, célom, amit szeretnék elérni úgy a családom körében, mint a közösségben amelynek tagja vagyok, elégedett vagyok –e önmagammal (nem beképzelt, elhiht).

Ezekre az Abraham Maslow, amerikai pszichológus által kifejlesztett elmélet tanulmányozása során választ kapunk, aki a múlt század közepén egy piramist állított fel, aminek legalsó szintjét az alapvető szükségletek képezik, a csúcsát pedig az önmegvalósítás. Ennek értelmében, az embernek öt alapvető szükségletre van szüksége ahhoz, hogy elégedett legyen. Ezek: a fiziológiai szükséglet, amelyek

életünk alapját képezi, a biztonsági szükséglet, ami a fizikai és érzelmi biztonság elérését jelenti, a szeretet és közösség iránti szükséglet, ami a társas kapcsolatokat, érzelmi kötődéseket jelenti, az önbecsülés iránti szükséglet, ami a pozitív önértékelést, mások által is elismert sikerek elismerését, tiszteletét jelenti és végül az önmegvalósítás szükséglete, ami tartalmazza a célok megvalósítását, az élet értelmének megtalálását, az önmagunkhoz való hűséget. Mindezt ki kell egészítenie a másokhoz való hűségnek, tisztességnek és tiszteletnek. A világ, az emberi társadalom akkor működik harmonikusan, ha az emberi kapcsolatokat kölcsönösség jellemzi! -hangsúlyozta az előadó. Ezek a szükségletek fontosak a presbiterek számára is, hiszen az aktív presbiter a mindennapi hitélet, (missziói munka) során önmagát megvalósítva feljuthat a csúcspontra és így sikeres, elégedett, felelős építője lehet egyháznak, az Úr Jézus Krisztus tanításainak követőjévé és terjesztőjévé válhat.

A Biblia a mindennapi élet alapja, az Élthosszig tartó tanulás alapeszköze. Megemlíti, hogy a Szentírás közepe nem véletlenül van ott, ahol! A Zsoltárok 118,8-an olvashatjuk: „*Jobb az Úrnál keresni oltalmat, mint emberben bízni*”. A presbiter ez a hit és bizalom kell táplálja, vezesse állandóan. Ha Krisztus azt mondja nekünk, hogy mi vagyunk a föld sója és a világ világossága, az azért van, mert tudja, hogy ha Őt követjük és az Ő tanításait adjuk tovább, akkor mi is, de embertársaink is értékhozóvá válnak, értékes életet folytatnak -fejezi be előadását az előadó.

Végül figyelmünkbe ajánlja Michael Goheen *Keresztyén misszió ma* című könyvét, ami a keresztyén misszió új megközelítéséből kiindulva vázolja a bibliai és teológiai kiindulópontokat, keresi Jézus Krisztus mai egyházának teljességre törekvő tanúskodásának lehetőségeit étellel, szóval és tettel és mindenkinek –lelkésznek, presbiternek, missziológusnak foglalkozónak- kiváló ismereteket tartalmaz.

A találkozó végén az elnökszónya köszönetét fejezi ki mindenkinek a részvételért, Isten gazdag áldását kéri életükre, missziói munkájukra, és kéri, hogy presbiteri missziót végezve a ma hallottakat adják át az otthon maradtaknak, majd közli, hogy az adakozásból begyűlt perselypénzzel Hadad egyházközség templomának építéséhez járul hozzá Nagybánya Egyházmegye Presbiteri Szövetsége.

Nagybánya, 2023. szept. 27.

Presbiteri konferenciát tartottak Fugyivásárhelyen

Megtartotta éves konferenciáját a Bihari Református Egyházmegye Presbiteri Szövetsége, amelyen sok egyházközség presbitériumi képviselték gyülekezetüket.

Szeptember utolsó hétvégén, szombaton délelőtt tartotta meg konferenciáját a Bihari Református Egyházmegye Presbiteri Szövetsége Fugyivásárhelyen a református templomban.

A konferenciára az egyházmegye 45 egyházközségéből érkeztek résztvevők mintegy 140-en, presbiterek, gondnokok, főgondnokok, lelkészek.

Mint minden alkalommal, most is a konferencia munkálatai igehirdetéssel vette kezdetét.

Oláh Ferenc Krisztián, a helyi gyülekezet lelkipásztora szolgált nyitóáhitattal, amely a konferencia tematikájához igazodott, igei magyarázatát a Máté 16:13-18 verseire alapozta.

A lelkipásztor igemagyarázatából kint, hogy a Szentírás szerint Jézus nagyra értékeli a gyülekezetet, de sajnos ennek az ellentéte a mai világ, ahol a kényelem

miatt (világhálós élő istentiszteletek közvetítése), már nem tartjuk fontosnak a gyülekezést.

Jézus az első gyülekezetet Simon kijelentésére építi fel: „*Te vagy a Krisztus!*” Isten maga építi fel a gyülekezetet és nem az emberek. Az egyház lehet az a nagycsalád, ahol együtt tudunk lenni, és itt mindenkinek van egy szerepe, dolga ezért, mint minden családban fel kell nőjünk a feladathoz, és tenni kell valamit, mert csak így nő az egyház- értekezett a lelkipásztor.

Az igehirdetést követően **Vasil István** az egyházmegyei presbiteri szövetség elnöke köszöntötte a konferencia résztvevőit,

majd a köszöntések rendjén **Filep Attila** az egyházmegye esperese, **Garnai Sándor** egyházközségi főgondnok, **Tóth András**, az egyházkerületi presbiteri szövetség elnöke, valamint **Erdei Gábor**, a Magyarországi Presbiteri Szövetség elnökségi tagjának, illetve Békési Egyházmegyei szervezőnek üdvözlését hallgathatták meg a résztvevők.

Az előadások rendjén elsőként **Kelemen István**, a hegyközséldobágyi református gyülekezet lelkipásztorának előadására került sor „*Épített mennyország*” címmel.

A Szentírásban az első építő Jákob volt, amikor Bételnél felállított egy követ és oltárt épít (1 Mózes 28: 18-19).

A héber nyelvben a „felállít” ige megfelelő, az alkot és terem igével. Az első templom (Salamon temploma) két oszlopa nagyon fontos. Jákín és Bóaz oszlopai (1 Kir 7, 15-22). Jelentésük is nagyon beszédes. Az egyik jelentése „felállít”, a másiké pedig „megtart”. A kettő együtt fontos, mivel biztosít a felől, hogy Isten megteremti, de meg is tartja a világot – tudhattuk meg a lelkipásztor magyarzatából.

Egy kis szünet és felfrissülést követően a konferencia **Lucza István Attila** Sarmaság-Bányatelep gyülekezet előadásával folytatódott „Gyülekezet építés” címmel.

Az előadó beszámolt a gyülekezet építését a kezdetektől napjainkig. Nagyon nehéz volt a kezdet, mert azt sem tudták hány református él a Bányatelepen (300)

csak egy hozzávetőleges szám. Amikor elváltak a sarmasági nagy gyülekezettől nem voltak csak 15-20-an. Küzdelmes és erőfeszítéses évek következtek. Az első úrvacsorát 2001-ben Újkenyér ünnepére szolgáltatták ki egy romos épületben.

Családlátogatással kezdődött az első kapcsolatfelvétel, de az emberek eleinte ellenségesek voltak. A romos épületet 9 évig használták, amikor már kicsinek bizonyult, ekkora már megérett a gondolat, hogy templomot kell építeni.

Az elhatározást tett követte, a gyülekezeti tagok szorgosan kivették részüket a munkából, ami sokszor fárasztó volt. A gyülekezet életében nagyon fontos presbiterek egyetértése, munkálkodása és jó viszony ápolása, magyarázta a lelkipásztor.

A konferencia **Filep Attila** esperes előadásával ért véget, majd a házigazdák szeretetvendégségre hívták a jelenlévőket.

Tóth Zsigmond Béla presbiter,
a BREME PSZ alelnöke

„Az odafentvalókkal törődjeteK, nem a földiekkel” (Kol. 3,2)

A Szatmári Református Egyházmegye Presbiteri Szövetsége 2023 Szeptember 9-én tartotta meg őszi konferenciáját a Patóházi egyházközség megrendezésében.

Illés Jenő

SzRE PSZ elnöke

24 egyházközségből 140 fő részvételével tartotta őszi konferenciáját a Szatmári Református Egyházmegye.

Igét hirdetett **Nt. Elek Arnold**, Hami lelkipásztor az 5 Móz 32, 9-14 versek alapján, benne Mózes, aki nem mehet be az ígért földjére, de láthatja azt, viszont Józsuét, benne a jövődőt. Van tehát remény, biztatás ez a presbiteri szolgálatra, bizonyos időre ad feladatot az Úr, amíg van rá lehetőség, szolgálni kell, elfogadni Isten akaratát és azonosulni vele abban az állapotban, ahol vagyok, észre lehet venni és hálát adni az apróbb örömökért is, hiszen Isten szemmel tart és megvéd minden bajunkban és számunkra az élet legjavát adja.

Ezek után **Nt. Törő Attila**, házigazda, lelkipásztor Bibliai igével köszöntötte az egybegyűlteket: „*Ha valaki nekem szolgál, engem kövessen, és ahol én vagyok, ott lesz az én szolgálom is, és ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya*” (Jn. 12, 26).

A főgondnokok, gondnokok, presbiterek azok a személyek, akik a lelkipásztor segítségére vannak az egyházépítő munkában, hogy ki a jó vezető, az, aki nem csak vezető, hanem követő is, érdemes nekünk észrevenni, hogy Jézus nemcsak vezetőként szólít meg bennünket, hanem Ő maga is az Atya követője. Jézus amikor meghív a követésére, egy ígérettel ajándékoz meg: valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya. Sajnos a megbecsülésről szóló gondolatok egyre mulandóbbá válnak, mind a családi, munkahelyi, de sajnos gyülekezeti kapcsolatainkból is. Sajnos az emberektől sincs ismerés, de hála, hogy aki az Úr szolgálatára szánja magát, meg fogja tapasztalni az Atya irántunk való háláját és megbecsülését.

Ezek után **Nt. Dr. Király Lajos** egyházmegyei esperes, **Nt. Kiss József** főjegyző, **Dr. Puskás Csaba** egyházmegyei főgondnok és **Nt. Rácz Ervin** generális direktor köszöntötték egy-egy Bibliai verssel az egybegyűlteket. Ezt követően a patóházi ifjúság ünnepi műsora tette még ünnepélyesebbé együttlétünket Kánya Réka patóházi teológus hallgató irányításával, majd egy szavaltat is elhangzott.

A folytatásban, szünet és fényképkészítés után **Nt. Dr. habil Visky Sándor Béla** teológiai tanár tartott előadást két részben „*A keresztyén ember és a csüggedés*” címmel. Azt hangsúlyozta, hogy a testi betegségek mögött ott van a lelki csüggedés mindannyiunkban, ha más csügged, akkor nekünk segíteni kell, viszont ha magamban tapasztalom a csüggedést, akkor az bűn, amennyiben megakadályoz a szolgálatban vagy elrabolja a békességet, egyedül Istenben van lehetőség visszaépíteni az életet a csüggedésből. Akinek van hite, az tudja, hogy van Istentől kapott küldetése és nem egy értéktelen ember. A keresztyén ember mind egyénileg, mind közösségi szinten vallja, hogy őt az Isten, az élet Ura elfogadta. Az a presbiter, aki lélekben ezt vállalja, ugyanakkor akit formálisan kérnek, illetve megválasztanak.

A világháború utáni, a trianoni korszakot követő években a nagy kérdés: erre is képesek vagyunk? Alapkérdések ebben az időben: Mi a hit, egyház, presbiter, szentírás? Makkai Sándor „*Öntudatos kálvinizmus*” című munkájában.

Arról értekezik, hogy ezek az alapelvek miként lehetnek útmutatók a mai időben is. Pozitív öntudatosság oldaláról próbálja újraértelmezni a keresztyén életet: miben lehetséges az életközösség, miközben vajon milyen csüggedésmozzanatok akadályoznak bennünket?

Ugyanis egy pozitív dolog, hogy aki a Krisztusban felismeri, hogy Isten él és szeret, az megláthatja önmagát hiányai-
val, hiányosságai-; de azt az erőt is, ami ezt pótolni képes. Az emberi rossz talajból nem nő ki semmi, de Isten ereje a hit által mégis előhozza az életet.

A továbbiakban **Imre Gyula**, Szamoskőrödi gondnok szavalata után **Illés Jenő**

Presbiteri Szövetségi elnök köszöntötte az egybegyűlteket, és megköszönte az egyházi előljárók köszöntéseit, a helybéli lelkipásztornak a konferencia felvállalását és megrendezését, valamint az előadónak a színvonalas előadását, és azt, hogy előadását megkoronázta egy általa írt könyvvel „Megtartó áhítat” címmel, amelyből minden jelenvaló kapott egy példányt.

Ezt követte a konferencia bezárása, nemzeti imánk eléneklése és meghívás egy bőséges szeretetvendégségre, ahol még kötetlenül elbeszélgethettünk, miközben teszi táplálékunkat is magunkhoz vehettük.

Isten gazdag áldása legyen az eseményen. **EGYEDÜL AZ ISTENÉ A DICSŐSÉG.** Áldás Békesség Istentől.

Szatmárnémeti, 2023. október 8.

Érmelléki konferencia a Berettyószéplaki Református templomban

Róma 10:16 Csakhogy nem mindenki engedelmeskedett az evangéliumnak, ahogyan Ézsaiás mondja: „Uram, ki hitt a mi beszédünknek?” **Róma 10:17** A hit tehát hallásból van, a hallás pedig a Krisztus beszéde által.

Istennek legyen hála, szép számmal jelentek meg a lelkészek és presbiter testvérek. A nyitó áhítatot **Nt. Kovács Gyula** margittai lelkipásztor tartja János apostol evangéliumából, 6. rész 60-66 versei alapján.

A 6. fejezetben sokféle embert látunk: zúgolódók, vitatkozók. Vegyes ma is az istentiszteletre járók köre: idősek, fiatalok, férfiak, nők. Vannak, akik intenzívebben tanulmányozzák az Igét, de vannak ma is vitatkozók, zúgolódók egyaránt, mint ahogy volt Jézus idejében is. Mi az, ami mégis egybeköt bennünket? Egy a Hit, egy az Úr, egy a Keresztység.

Ki az, aki mégis összeköt bennünket? Jézus Krisztus.

Következik a meghívott vendégek köszöntése.

Először is **Tóth András**, aki a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének elnöke, 1 Péter 2, 5 versével köszönti a konferencián résztvevőket.

Erdei Gábor, a Békés Egyházmege Presbiteri Szövetségének elnöke, Ap. Csel 10. fejezetéből választja az Igét és köszönti konferencián egybegyűlteket. Elmondja, hogy jó kapcsolatot tart az Érmelléki Szövetséggel és pont ezen a napon van a 15 éves jubileumi évforduló.

Az előadás következik, melyet **Nt. Kánya Zsolt**, a Kémeri református Egyházközség lelkipásztora tart „A Hit hallásból van” címmel, Róma 10, 17. verse alapján.

A lelkipásztor a rómaiakhoz írt levélből hangsúlyozza Pál Apostol üzenetét. E levél két nagy gondolatról beszél: az első, mit jelent a megigazulás, és a másik az eleve elrendelés. Pál apostol mikor e levelet írja, lát egy konfliktust a zsidók és pogányok között. A zsidók úgy gondolják,

övék a Mennyeknek Országá, övék az egy Isten, senkinek semmi köze nincs hozzá.

Pál apostol megkérdezi a zsidóktól: Nektek van hitetek, ismeretek? Gyertek beszéljétek a pogányoknak róla.

Pál apostol elmondja a zsidóknak, a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által. A zsidó és a pogány egy Krisztus szeme előtt, Isten szeme előtt és miközben ti különbséget akartok tenni, Én az Evangélium által szeretném odafordítani az embereket, hogy mindenki egyformán kapjon ebből az Isteni üzenetből. Krisztus egyházában mindenkinek ugyanolyan joga van és mindenki ugyanolyan részt kap Isten Igéjéből. Fontos ezeket elmondani, mikor sokféle mozgalommal találkozunk, akik azt állítják magukról, hogy ők üdvözülni fognak, ők közelebb állnak az Úr Istenhez, mint mi.

Pál apostol nem ezt mondja: Ő megpróbálja megtanítani az embereknek, amit Ő is tanult Jézus Krisztustól, hogy mindenki egyenértékű és a hit hallásból van, de mi is a hit? Egy biztos ismeret és szívbéli bizodalom. A hit az ember helyes lelki magatartása, míg a hit hiánya az Istentől ellentétes, természetellenes állapot. Mi a helyes lelki magatartás? Ezért kell olvasnunk a Római levelet és a Bibliát, ezért kell templomba járni, ezért kell imádkozni, ezért kell nekünk megerősítést nyerni Isten Igéje által, minél többször és minél gyorsabban, hogy ez a hit biztos értékű legyen.

Visszatérve az Igéhez, eljutottunk a halláshoz. A pogányoknak sokkal többet kellett volna meghallani a tanítást, de a zsidók nem tették meg, éppen ezért Pál apostol hibáztatja őket.

Kérdésünk az, hogy mi miként halljuk Isten szavát, Jézus Krisztus tanítását? Halljuk, de el is felejtjük, vagy ha bennünk megmarad is, nem merjük továbbadni.

Felismerjük-e milyen hallásról van szó? Arról a hitről, amit Isten adott és arról az Igéről, amit Isten üzen számunkra. Pál apostol azt mondja, a hitünk hallásból van, a hallás pedig Krisztus beszéde által.

Zárógondolatok **Nt. Bede Ferenc** házigazda lelkipásztor részéről hangzottak el és áldás kérésével zárult. A konferenciát szeretetvendégség zárta.

Székelyhíd, 2023 október 20.

Papp László,
Érmelléki Presbiteri Szövetség alelnöke

„A mi reménységünk bizonyos felőletek, mert tudjuk, hogy amiképpen résztársai vagytok a szenvedésekben, ugyanúgy a vigasztalásban is” (2Kor1,7)

Pál apostol Korinthusiakhoz írott levelének igeverseit olvasta és magyarázta **Nt. Módi József**, Nagyvárad-Újvárosi egyházközség lelkipásztora 2023. október 7-én a kerületünk székházában, a Presbiteri Szövetség elnökségi ülésének nyitó áhítatán. Igehirdetésében az aradi vértanúkra emlékezvén kiemelte, hogy Isten csodálatosképpen megmutatta, hogy boldog az az ember, aki benne bíz, az Ő kegyelmének köszönhetjük azt, hogy megtartott bennünket és kéri, hogy meggyökerezve az élő Krisztusban engedjük, hogy igéje útmutató legyen számunkra. A kivégzés előtt álló tizenhárom szent meggyőződéssel vallotta, hogy

küldetésüket Istentől kapták és haláluk nem lesz hiábavaló, bennük Krisztus hite lakozott és emberek, Isten gyermekei maradtak az utolsó pillanatig. A mostani időben Isten nem a harctérre küld bennünket, de mindannyiunknak élete, akik tisztséget vállaltak, sok esetben egy csatatérhez hasonlít, Krisztusért, a megmaradásért kell harcolnunk. A hívő ember olyan, mint az élő fa, gyökereiben megkapaszkodik, úgy erősödik meg. Ha kétségbe esünk, elcsüggedünk, de erős a Krisztusba vetett hitünk, megmaradunk, a hit gyökerein keresztül Krisztus táplál bennünket. A lelkipásztor **Damjanich János** imájának felolvasásával fejezte be igehirdetését.

Damjanich János imája

Ima kivégeztetésem előtt, 1849. október 5-ről 6-ra virradóra

Mindenség ura! Hozzád fohászkodom! Te erősítettél engem a nőmtől való elválás borzasztó óráiban, adj erőt továbbra is,

hogy a kemény próbát: a becstelen, gyalázatos halált erősen és férfiasan állhassam ki. Hallgasd meg, ó, Legfőbb Jó, vágyteli kérésemet! Te vezetél, Atyám, a csatákban és ütközetekben -Te engedted, hogy azokat kiállhassam, és a Te védelmező karod segített némely kétes küzdelemből sértetlenül kilábolni - dicsérettessék a Te neved mindörökké!

Oltalmazd meg, Mindenható, az én különben is szerencsétlen hazámat a további veszedelemtől! Hajlítsd az uralkodó szívét kegyességre a hátramaradó bajtársak iránt, és vezérelj akarátát a népek javára! Adj erőt, ó, az én szegény Emíliámnak, hogy beválthassa nékem adott ígérését: hogy sorsát hitének erejével fogja elviselni.

Áldd meg Aradot! Áldd meg a szegény, szerencsétlenségbe süllyedt Magyarországot! Te ismered, ó, Uram, az én szívemet, és egyetlen lépésem sem ismeretlen előtted: azok szerint ítéltél fölöttem kegyesen, s engedj a túlvilágon kegyes elfogadást találnom. Ámen.

A közös ima után az elnökség hét egyházmegyéjéből megjelent képviselői megkezdték a napirendnek megfelelően munkálataikat. Temes és Arad egyházmegye képviselői igazolt hiányzók, mert a mai nap tartják a Békési-Bánáti Református Egyházmegyéek határokön átívelő találkozóját Erdőhegy-Kisjenőn.

Elhangzottak az egyházmegyei elnökök beszámolója a 2023-as év megvalósításairól. A Zilah egyházmegye elnöke kérte az elnökség tanácsát, segítségét, mert a tavalyi esperesi választás után nehézségei adódnak az egyházmegye vezetőségével. Az elnök úr szót, hogy szívesen elmegy és beszélget az esperessel a szövetség működése érdekében.

Tóth András elnök úr János 1,14 versével köszönti az elnökség tagjait, majd beszámol a szövetség kerületi munkájáról. Ismerteti a 2024-es év eseménynaptárát:

- 2024. március 9 – közgyűlés
- 2024. május 25 - kerületi képzés
- 2024. július 26 - a Kárpát-medence együttműködő presbiteri szövetségei elnökségének tanácskozása
- 2024. július 27 - kerületi konferencia
- 2024. október 5 - elnökségi gyűlés

A jövő évre a tagsági díj is, az Órallók ára is változatlan. A jövő évben kerületi Presbiteri Szolgálat Díjat nem ad a kerület elnöksége.

Beszélgetések, hozzászólások hangzottak el a résztvevők részéről. Az együttléte fennköltebbé tették az elhangzott versek.

Az elnökségi ülést **Tóth András** elnök úr, a Zsoltárok könyvének 51. versével – Dávid bűnbánati imájával zárta a tanácskozást.

Isten gazdag áldása kísérje és az Úr kegyelme legyen az elnökség minden tagjával, azok családjával, gyülekezetükkel!

Lakatos Nella, kerületi jegyző

„Íme, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak!” (Zsolt. 133:1)

E zsoltár szavai jutottak eszembe a IX. Békés Bánáti találkozó kapcsán, hiszen a nap, amelyen e találkozóra sor került, ezt a lelkületet tükrözte.

2023. október 7. E nap örökre beíródott a történelemlékönyvekbe. Egy terrorcselekményre kapta fel fejét a világ és aggódva nézte, nézi a fejleményeket.

2017. október 7. A Történelmi Békés – Bánáti Egyházmegye találkozója nem történelemformáló, mégis várva várt alkalom. Ekkor került sor Erdőhegy – Kisjenőn a IX. találkozónkra. Az egyházmegye zászlóját tavaly Sarkadon vette át az Aradi Református Egyházmegye. Egy év hosszú idő, gondolhatnánk, ezen alkalom megszervezésére mégsem oly sok. Istennek hála, ez a feladat, nem egy-két emberre hárult, hanem egyházmegyénk egy emberként állt a kezdeményezés mellé. Áldásul szolgált ez az alkalom a házigazda gyülekezet számára is, hiszen olyan - évek óta halasztott - beruházás, építés indult el, ami már rég esedékes volt, és ami elengedhetetlen volt ahhoz, hogy méltó helyszíne lehessen Erdőhegy e találkozásnak.

Példaértékű összefogás révén sikerült mindent előkészíteni, hónapokon át tartó szorgos igyekezettel készültek el a szórólapok, tájékoztatók, emléktáskák, ajándékok. A felajánlások, támogatások mind azt bizonyították, hogy milyen sokat jelentett sokaknak, ez a találkozó, megtiszteltetésnek vették, hogy házigazdái lehetnek e rangos eseménynek.

A kezdet kezdetén várható volt, hogy a templom szűknek bizonyul befogadni a népes gyülekezetet, így egy sátor felállításával oldottuk meg a problémát. Új értelmet nyert a „Kívül tágasabb...” kife-

jezés, mert mint az kiderült, a sátorban helyet foglaló vendégek, köszönhetően a profi kivetítésnek, cseppet sem érezhették magukat másodrangú vendégnek. Ugyanabban az élményben részesültek, mint a templom merev padjaiban helyet foglalók, annyi különbséggel, hogy a kényelmes székekről bármikor felállhattak, szellősebb volt a közeg.

A délelőtti istentiszteleten Ft. **Bogdán Szabolcs János**, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspöke hirdette az ígét, az 1Korinthus 12. fejezete alapján. Az igehirdetést követően Nt. **Tóbiás Tibor-György**, az Aradi Református Egyházmegye esperese köszöntötte a jelenlévőket. Találkozónkat megtisztelte jelenlétével és üdvözölte az egybegyűlteket **Flavius Chereji**, Kisjenő város polgármestere, **Bíró Zoltán** alpolgármester, egyházmegyei főgondnok, **Greza Csaba**, Magyarország kolozsvári főkonzulja és **Tóth Csaba** Arad megye főispánja.

Ebben az esztendőben is sor került az egyházmegyék bemutatkozására, ami igazából nem is annyira bemutatkozás volt, hiszen ennyi idő alatt már megismertük egymást, mint inkább egy Isten iránti csendes hálaadással való számvetés az elmúlt esztendő megvalósításairól testi-lelki vonatkozásban.

Dr. Hegyi Ádám, a Szegedi Tudományegyetem docense tartott rövid bemutatót a méltatlanul elfeledett gyoroki gyülekezet 18. századi történetéről.

Az ebéd és a szünet előtt az Aradi Református Egyházmegye kórusának lélekemelő szolgálatában gyönyörködhetett a gyülekezet. A Szabó Csilla kórusvezető által felkészített énekkar professzionális szinten dicsőítette Istent, megerősítve a régi gondolatot, mely szerint aki énekel, kétszeresen magasztalja az Urat.

A szünetben alkalom adódott találkozni régi ismerősökkel valamint új ismeretségeket kötni. A gyülekezeti teremben gyülekezetünk múltjáról, az 1939-es templomépítésről tekinthetett meg a közönség egy fényképképzőművész, Arad megyei református templomokat bemutató linómetszeteit csodálhatták meg.

A belső udvarban kialakított kis vásártéren illetve a templom mellett vásárolni lehetett kézműves termékeket, vagy az ingyen könyvek közt kutatni kénye-kedve szerint az embernek.

A délután az úrvacsorai közösségre való reáhangolódás jegyében kezdődött. Puskás Balázs zongorajátéka vezette be az istentiszteletet, amelyen Ft. **Dr. Fekete Károly**, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke hirdetett ígét, Lukács ev.14:15-24 versei alapján. Úrvacsorai ágendával egyházmegyénk esperese szolgált.

Általában a többszáz főt magába foglaló egyházi rendezvények egyik kritikus pontja a sákramentumok kiszolgáltatásának módja, hogy valóban mindenkinek ékesen és szép rendben történjenek. Hálás köszönet és dicséret illeti a házigazda gyülekezet presbitériumát, mely szeretetteljes fegyelemmel koordinálta a gyülekezeti tagok úrasztalához való járulását. Nekik is köszönhetően úrpen, rendezetten és gyorsan folyt le az úrvacsoravétel.

Együttlétünk záróalkalma volt az egyházmegyei vándorzászló átadása. Ezúttal Szerbiába kerül a zászló, jövő esztendőben reménység szerint Torontálvásárhely lesz az otthona a X. Békés-Bánáti Találkozásnak.

Egyházmegyénk gyülekezeteinek lelkes odaadása és szolgálatkészsége tette lehetővé, hogy ne csak egy meleg kézfogással engedjük útjára vendégeinket, hanem süteményekkel tarisznyázhassuk fel őket a hosszabb-rövidebb útra.

És hogy mit jelentett nekünk Erdőhegyieknek e találkozó? A vendégek távozása és egy nagyon operatív rendrakást követően a grillezőterazon leülve egy pohár bor, tea, kávé és a maradék hamburger mellett, mindannyian éreztük: ha valamikor, e mai napon igazán megtapasztalhattuk Isten áldását. Amíg a világ egy pontján egy újabb háború tört ki, mi csendes hálával mondhattunk köszönetet a találkozóért, mely egybekapcsolt valamennyiünket, házigazdákat, szervezőket, vendégeket.

Papp József, Erdőhegy-Kisjenő református egyházközség lelkipásztora

*Mert született néktek ma
a megtartó, ki az Úr Krisztus
a Dávid városában...
(Lukács 2, 11)*

*Békés, boldog
karácsonyt és
lélekben gazdag
új évet kívánok
elnökségünk
nevében!*

*Tóth András,
a KRE PSZ elnöke*

Áldott karácsonyt!

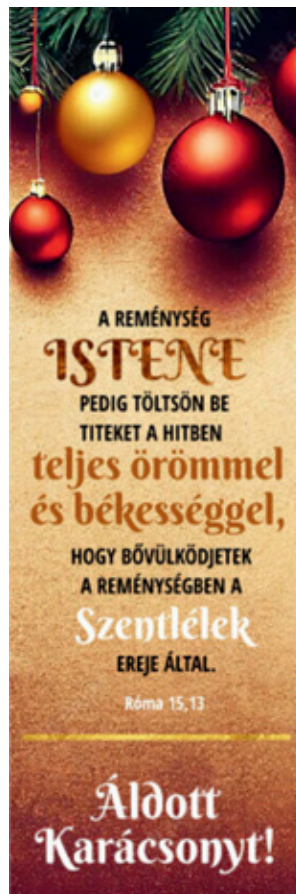
Ady Endre Karácsony

*I. Harang csendül,
Ének zendül,
Messze zsong a hálaének,
Az én kedves kis falumban
Karácsonykor
Magába száll minden lélek.*

*Minden ember
Szeretettel
Borul földre imádkozni,
Az én kedves kis falumba
A Messiás
Boldogságot szokott hozni.*

*A templomba
Hosszú sorba'
Indulnak el ifjak, vének,
Az én kedves kis falumban
Hálát adnak
A magasság Istenének.*

*Mintha itt lenn
A nagy Isten
Szent kegyelme súgna, szállna,
Az én kedves, kis falumban
Minden szívben
Csak szeretet lakik máma.*

Eseménynaptár 2024 Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség

- 2024. március 9. - Közgyűlés
- 2024. május 25. - Presbiterképzés
- 2024. július 26. - Kárpátmedencei
Együttműködési Tanács Ülése
- 2024. július 27. - Konferencia
- 2024. október 5. - Elnökségi ülés

Az Úr Isten vezessen mindannyiunkat az Ő általa kijelölt úton, és adjon számunkra bölcsességet terveink megvalósításában.

Tóth András, a KRE PSZ elnöke

Kiadja a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége

Megjelenik negyedévenként

Szerkesztő bizottság: Tóth András KRE PSZ - elnök
Keresztes Nóra Erika, Lakatos Nella - jegyző
(Elérhetőség/e-mail: tothandras19@yahoo.com)

Tördelés és nyomtatás: TEHNO-PRINT Zilah

ISSN 2501-6083

